

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 16 października 2015 r.

WBZK-I.6110.24.2015

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.) w związku z art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 5 lipca 1990 r. Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2013 r. poz. 397 oraz z 2014 r. poz. 1327) zwanej dalej „Prawem o zgromadzeniach” i art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2015r. Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z dnia 29 września 2015r., poz.1485)

utrzymuję w mocy decyzję organu I instancji

Uzasadnienie

W dniu 12 października 2015r. Pan Michał Fabisiak powołując się na działanie w imieniu Stowarzyszenia DziełnyTata.pl zgłosił do Urzędu m.st. Warszawy–Biuro Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego zamiar odbycia zgromadzenia publicznego w formie marszu, który miał się odbyć w dniach 22 i 23 października 2015r. godz. 8.00-11.00 i 15.00-18.00 na trasie: Stacja metra Ursynów- Al. KEN- droga E30 w kierunku Mostu Siekierkowskiego do stacji BP przy ul. Wał Miedzeszyński 670, a następnie droga powrotną wzdłuż tej samej trasy (wg załączonej mapki). Przewidywana liczba uczestników zgromadzenia to ok. 100 osób, a obowiązki przewodniczącego zgromadzenia przyjął Pan Michał Fabisiak, zam. przy ul. Stryjeńskich 10 m 76, 02-791 Warszawa. Cel planowanego zgromadzenia opisany został hasłem „Nie ma praw ojca, nie ma ruchu w mieście” a skonkretyzowany jako protest ojców poszkodowanych przez polskie sądy i odizolowanych od swoich dzieci, manifestacja niezadowolenia w związku z ignorancją rządzących. Językami manifestacji miał być polski i angielski. Organizator zadeklarował spokojny przebieg manifestacji i poprosił organ gminy o poinformowanie Policji, że manifestacja zajmie całą jezdnię (wszystkie pasy w kierunku ruchu), gdyż takiej szerokości jest transparent manifestantów. Organizator wyjaśnił również, że przemarsz w jedną stronę potrwa ok. 4 godzin i będzie stanowił

„pewne utrudnienie w ruchu, a czym ono jest gdy my nie widzimy swoich dzieci po kilka, kilkanaście lat”.

Również w dniu 12 października 2015r. Zastępca Komendanta Rejonowego Policji I, podkomisarz Gabriel Olewiński przekazał na piśmie do Biura Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego relację ze zgromadzenia publicznego zwołanego w dniu 1 września 2015r. przez Stowarzyszenie Dzielnicy Tata pl. które odbyło się w formie przemarszu od Ronda Waszyngtona w Warszawie przy wykorzystaniu dwóch pasów jezdni ulicami: Al. Poniatowskiego, Mostem Poniatowskiego, Al. Jerozolimskimi, Marszałkowską, Królewską, Krakowskim Przedmieściem przed Pałac Prezydencki. Pomimo niewielkiej liczebności zgromadzenia (ok. 20 osób) przewodniczący zgromadzenia odmówił prośbom Policji o zejście zgromadzenia z jezdni na chodnik, co upłynąłoby ruch pojazdów, nie dopuszczając do tworzenia się zatorów.

Prezydent m.st. Warszawy działając na podstawie art. 8 ust.1 pkt.1 Prawa o zgromadzeniach zakazał organizacji przedmiotowego zgromadzenia wydając decyzję nr WV/5310/ZG/10/2015 z dnia 13 października 2015r. W uzasadnieniu ww. decyzji organ I instancji wskazał na znaczenie trasy E 30 i Mostu Siekierkowskiego jako ważnej przeprawy przez Wisłę i ciągu komunikacyjnego, którym przemieszcza się codziennie kilkadziesiąt tysięcy ludzi, zwłaszcza z osiedla Ursynów. Zdaniem organu I instancji przemarsz trasą wskazaną w zawiadomieniu na całej szerokości jezdni w jednym kierunku wywołałby paraliż komunikacyjny południowej części Warszawy i utrudnienia ruchu drogowego w całej Warszawie. Dlatego jako wzorzec oceny prawnej planowanego przez organizatora zgromadzenia zakłócenia ruchu na drodze publicznej przywołał art. 90 ustawy z dnia 20 maja 1971r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2013r., poz. 482 z późn. zm.) „w którym penalizuje się zachowania polegające na tamowaniu lub utrudnianiu ruchu na drodze publicznej. Przywołał także poglądy doktryny prawa zawarte w komentarzu do Kodeksu Wykroczeń autorstwa M. Bojarskiego i W. Radeckiego wydanego w Warszawie w 1998r. na str. 338. Zdaniem komentatorów tamowanie lub utrudnianie ruchu drogowego polega na zachowaniach, których rezultatem jest zakłócenie płynności ruchu lub w wyniku których ruch staje się niemożliwy lub utrudniony. Przytoczono również orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 stycznia 2006r. nr K 21/15 w myśl którego „... nie jest zgromadzeniem w znaczeniu użytym przez Konstytucję RP wspólne działanie jednostek utrudniające korzystanie z dróg publicznych (np. blokada drogi) jako instrument realizacji innych celów...”. W uzasadnieniu organ I instancji powołał się również na empiryczne doświadczenie z demonstracji zorganizowanej przez tożsame Stowarzyszenie w dniu 1 września 2015r. opisane w powyższym piśmie Zastępcy Komendanta Rejonowego Policji I, gdzie uczestnicy blokowali i utrudniali ruch drogowy zajmując całą jezdnię mostu Poniatowskiego w godzinach szczytu komunikacyjnego. Już samo hasło planowanej manifestacji „Nie ma praw

ojców, nie ma ruchu w mieście” a także opis planowanego sposobu przemarszu dowodzi, zdaniem Prezydenta m.st. Warszawy, jednoznacznego zamiaru organizatorów sparaliżowania ruchu w mieście st. Warszawa w godzinach szczytu komunikacyjnego, co mogłoby doprowadzić także do zagrożenia życia lub zdrowia mieszkańców poprzez uniemożliwienie zatorom dojazdu służb ratowniczych, (medycznych, policyjnych oraz straży pożarnej).

Decyzja powyższa została wyekspediowana do adresata drogą pocztową oraz przesłana w formie elektronicznej na adres podany w zgłoszeniu P. Fabisiaka w taki sposób, że adresat zapoznał się z jej postanowieniami. Świadczy o tym treść odwołania złożonego do Wojewody Mazowieckiego w dniu 15 października 2015 r. w stosunku do opisanego wyżej decyzji, w którym P. Michał Fabisiak zakwestionował słuszność rozstrzygnięcia decyzji zakazującej planowanego zgromadzenia i wniósł do organu II instancji o uchylenie tej decyzji.

Odwołanie zostało wniesione w terminie i z tego powodu należy je rozpatryć, co do istoty.

Organ odwoławczy zważył, co następuje:

Przede wszystkim należy odnieść się do aspektów formalnych całej sprawy:

W dniu 14 października br. weszła w życie ustawa z dnia 24 lipca 2015 r. Prawo o zgromadzeniach, która zastąpiła przepisy dotychczasowe tj. ustawę z dnia 5 lipca 1990 r. Prawo o zgromadzeniach. Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy nowej: do postępowań wszczętych na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 35, i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte z dniem zgłoszenia zawiadomienia o przemarszu tj. 12 października 2015 r. do organu I instancji, czyli pod rządami ustawy z dnia 5 lipca 1990 r. Prawo o zgromadzeniach. Ponieważ decyzja organu I instancji z dnia 13 października 2015 r. nie zakończyła sprawy z uwagi na wpływ środka odwoławczego, to należy przyjąć, iż do rozpatrzenia ww. odwołania mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 5 lipca 1990 r. Prawo o zgromadzeniach, na mocy przywołanego wyżej art. 34 ust. 1 ustawy nowej. Kompetencja Wojewody Mazowieckiego do rozpatrzenia niniejszego odwołania wynika z art. 9 ust. 2 Prawa o zgromadzeniach.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa „organ odwoławczy wydaje decyzje, w której 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.” Powyższy tryb rozstrzygnięcia nadzorczego ma zastosowanie w sytuacji gdy organ odwoławczy oceni rozstrzygnięcie organu niższej instancji jako odpowiadające prawu pod względem merytorycznym i formalnym. Z uwagi na krótki, 24-godzinny termin wydania decyzji drugoinstancyjnej Wojewoda Mazowiecki oparł swoje ustalenia na materiale dowodowym opisanym w pierwszej części uzasadnienia niniejszej decyzji tj. treści zawiadomienia o zgromadzeniu publicznym i piśmie Zastępcy Komendanta Rejonowego Policji Warszawa I z dnia 12 października 2015 r. W zakresie kwalifikacji prawnej projektowanego marszu organ II instancji

podziela w całości argumentację zawartą w decyzji pierwszoinstancyjnej. Należy podkreślić, że konstytucyjna wolność zgromadzeń może być ograniczona w formie ustawy. Prawo o zgromadzeniach w art. 2 wskazuje inne niż wolność zgromadzeń, prawnie chronione wartości, dla których możliwe jest ograniczenie wolności zgromadzeń tj. bezpieczeństwo państwowe, porządek publiczny, ochronę zdrowia lub moralności publicznej, albo praw i wolności innych osób, a także Pomników Zagłady. Podstawą zakazu zgromadzenia publicznego, zgodnie z art. 8 ust. 1 Prawa o zgromadzeniach jest sprzeczność celu lub przebiegu planowanego zgromadzenia z ustawą o zgromadzeniach lub przepisami ustaw karnych. Organ I instancji, uzasadniając wydany przez siebie zakaz zgromadzenia zgłoszonego przez P. Michała Fabisiaka, powołał się na art. 90 Kodeksu Wykroczeń, co w pełni wyczerpuje przesłankę naruszenia przepisu ustawy karnej wymienioną w art. 8 ust. 1 pkt 1 Prawa o zgromadzeniach. Dla organu II instancji jest oczywiste, że preferowany przez organizatora zgromadzenia sposób demonstrowania poglądów, polegający na blokowaniu ruchu całej jezdni jednego kierunku jazdy na drodze publicznej, w godzinach porannego i popołudniowego szczytu komunikacyjnego doprowadziłoby do co najmniej poważnych zakłóceń ruchu drogowego. Powyższą hipotezę organ I instancji zweryfikował uzyskując informację od Policji na temat zachowania się demonstrantów ze Stowarzyszenia DzielnicyTata.pl w dniu 1 września br. i negatywnych skutków tego zachowania dla ruchu drogowego. W ten sposób organ I instancji zachował należyłą staranność w rozpatrzeniu wniosku Stowarzyszenia DzielnicyTata.pl i uzasadnieniu przyjętego przez siebie rozstrzygnięcia, zgodnie z art. 7, 77, 80 i art. 107 § 3 kpa. Wprawdzie odwołujący się przeciwstawia potrzebie respektowania przepisów prawa o ruchu drogowym i Kodeksu Wykroczeń osobiste, niewątpliwie bolesne przeżycia związane z odebraniem mu opieki rodzicielskiej wskazując również na negatywne zjawiska w orzecznictwie sądów rodzinnych na temat statystyki ograniczenia praw rodzicielskich ojcom dzieci i związane z tym negatywne skutki społeczne, finansowe, niemniej jednak ocena formalnoprawna dopuszczalności korzystania z konstytucyjnej wolności zgromadzeń ukształtowana przepisami Prawa o zgromadzeniach, nie może opierać się na dopuszczalności naruszania dóbr wskazanych w jej przepisach (art. 2 i art. 8 ust. 1 pkt 1) z powodu krytyki orzecznictwa sądowego w innej dziedzinie (sprawy rodzinne i opiekuńcze). Tego rodzaju działanie, jak to już wyżej wywiedziono, byłoby nadużyciem konstytucyjnej wolności zgromadzeń i stosowaniem swoiście rozumianej, odpowiedzialności zbiorowej w stosunku do uczestników ruchu drogowego zablokowanych w „korkach”. Organ II instancji wskazuje ponadto, że również w odwołaniu organizator zgromadzenia jednoznacznie i świadomie zakłada negatywny, paraliżujący skutek odbycia planowanego przez siebie zgromadzenia dla płynności ruchu drogowego na terenie m.st. Warszawy,

co utwierdza Wojewodę Mazowieckiego w przekonaniu co do prawidłowości zastosowania w niniejszej sprawie art. 8 ust.1 pkt 1 Prawa o zgromadzeniach.

Mając powyższe na względzie należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 13 Prawa o zgromadzeniach skargę na niniejszą decyzję wnosi się bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 3 dni od dnia doręczenia decyzji.

WOJEWODA MAZOWIECKI
Jacek Kozłowski

Otrzymuje:

1. Pan Michał Fabisiak, zam. przy ul. Stryjeńskich 10, m. 76, 02-791 Warszawa,
2. a/a.

Do wiadomości:

1. Prezydent m.st. Warszawy (Biuro Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego),
2. Komendant Stołeczny Policji.

